

Děsivá diagnóza

Autor: Guillaume Faye

Z francouzštiny přeložil Greg Johnson

Od začátku léta 2015 zažívá Evropa bezprecedentní a neustále zesilující vlnu ilegální imigrace, navrch k už tak ohromnému počtu příchozích během předchozích desetiletí. Tato migrace je de facto invazí ohrožující naši civilizaci, umožněná bezradností a komplicitou politických a mediálních pseudoelit, zcela antidemokratických a odtržených od zájmů a přání evropských národů. Toto je úvodní část trojdílné analýzy. (Druhá část ponese podtitul „*Sebevražedná evropská kapitulace*“ a třetí „*Za účinný lék.*“)

Příčiny záplavy

Vlna „migrantů“ (nazývat je „ilegálními“ ani zdaleka nedokresluje závažnost situace) – procházející branami Evropy, otevřenými nekompetentními a bezradnými vůdci – přichází zejména ze Středního východu (Irák a Sýrie) přes Turecko (spolupachatel); vniká skrz Řecko a Balkán. Druhým vstupním prostorem je Středozeší, hlavně do chaosu se propadnuvší Libye. Část proudu tvoří běženci ze Sýrie a Iráku, unikající před barbarstvím Islámského státu (Daeš); jiní prchají před kmenovými a náboženskými válkami v Somálsku nebo jinde – troufnu si ale říci, že představují *menšinu*. Skutečně – tohoto chaosu a příležitosti využívají zástupy často falešných uprchlíků a žadatelů o azyl, kteří se z ekonomických důvodů chtějí usadit v Evropě. Přicházejí z černošské Afriky, Maghrebu a Středního východu, odkud je táhnou tři lákadla:

Propustnost Schengenského prostoru a nulová ochrana „společných hranic“; EU se stala *jedinou politickou entitou na světě bez chráněné hranice*; každý den evropské námořní síly pomáhají lidem na člunech, místo aby je odrážely (humanitární ideologie), což dále posiluje sací efekt. Nefungují jako ochránci před invazí, ale její napomahači. Obraz v dějinách naprosto nevídaný: ozbrojené síly napadené země pomáhají postupující hordě. Sílenství.

Druhý magnet: granty, pomoc, dávky a kapesné, dostupné imigrantům po příjezdu do některých evropských zemí, včetně Francie. Na úkor původních obyvatel, včetně těch chudých, kteří na tyto výhody nemají nárok! Přednost mají cizáci... Jedná se o parazitismus a charitu vynucenou lidmi, kteří nejsou schopni postarat se o vlastní země. A konečně třetí: vetřelci dobře vědí, že vyhoštění je takřka nemožné a úřady (spolu s částí veřejnosti a médii) šíří paralýzu špatného svědomí, viny a soucitu. Počítají s tím, že se nikdy neodvážíme vyhnat je zpátky silou. Proto vidíme v Calais i jinde a v poslední době při násilnostech na Balkáně neuvěřitelnou smělost a nestydatost – až po využití násilí. „Migranti,“ pohánění pocitem beztrestnosti si osobují veškerá práva,

včetně práva obsadit nás „odzdola.“

Ukňouraná slabost evropského vedení, jejich tupá, pošetilá oddanost „lidským právům“ a dogmatický a xenofilní „antirasismus“ povzbuzují agresivitu silou vstupujících „migrantů.“ Podařilo se nám je přesvědčit, že byli nadáni nezczizitelným právem na poskytnutí „útočiště“ v našich domovech a domáhají se ho. Na Izrael, Rusko, Austrálii nebo USA by pochopitelně s podobnou rétorikou vůbec nevyrukovali!

Rozsah invaze

Čísla jsou ohromující. Francie už před vypuknutím současné krize přijímala 200 000 legálních migrantů ročně. Od roku 2005 jsou to dva miliony, které zde zůstaly a pomnožily se. K tomu připočtíme špatně zdokumentované a nevyhostitelné ilegály a současnou novou vlnu „migrantů.“

Jen do samotného Řecka si od ledna do července přes Egejské moře vynutilo přístup 230 000 ilegálních imigrantů, oproti 17 500 za stejné období minulého roku. Rozptýlili se do severní a západní Evropy. V Itálii přistálo od letošního ledna 115 tisíc imigrantů. Celkem tedy překonalo na po okraj naplněných člunech Středozevní moře přes 300 000 lidí.

V první polovině roku došlo v EU k explozivnímu nárůstu počtu žádostí o azyl (když nepočítáme dřívější, dosud neprojednané žádosti): 417 tisíc po zemi či po moři dorazivších lidí, včetně 172 tisíc v Německu a 32 tisíc ve Francii. To vše k více než 65 000 žádostem o azyl, které Francie každoročně řeší. V poměru k velikosti země jsou – mimo těchto dvou zemí – nejpostiženějšími státy Švédsko, Rakousko, Belgie, Nizozemí a Maďarsko. I v případě zamítnutí bude vypovězena jen hrstka žadatelů. Navíc se spousta z nich žádat o azyl ani neobtěžuje! Ti se tedy nepočítají. Tolik k rozsahu a rychlosti invaze.

Jen ze Sýrie přišlo od dubna 2011 do Německa 99 a do malého Švédska 65 tisíc žadatelů o azyl! Přes ohromné problémy (bezpečnost, zločinnost, zachování způsobu života, náklady v sociální oblasti atd.) které afro-arabská imigrace do těchto kdysi klidných zemích přináší, dávají její vůdci přednost humanitárnímu dogmatismu a zahazují dlouhodobou identitu svých národů.

Celkem Německo letos rozmarně přijalo už 800 000 „uprchlíků“, nádavkem k existujícímu proudu legální a ilegální imigrace. V roce 2016 se očekává další nárůst. Podle francouzského Sdružení azylových úředníků Francie (**Association française des juges de l'asile**) překročí příští rok počet žadatelů o azyl hranici 120 tisíc ročně – k tomu si připočtíme ostatní příchozí, legální i ilegální. Bude to stát dalších pět až šest set milionů ročně. Podle Účetního dvora (**Cour des comptes**) stojí naše zadlužené země azylanti už nyní každý rok dvě miliardy eur; těmto lidem – skutečným i falešným uprchlíkům – dává oligarchie a vládnoucí ideologie přednost před Francouzi „na okraji společnosti“ v nouzi. Naši belgičtí bratraci se ocitli v totožné situaci – jejich politická a mediální oligarchie vypadá ostatně velice podobně jako ta naše.

Železná logika čísel

Na každý pád musíme za příčinu exodu považovat nepokoje typické pro muslimský svět, dále prohloubené hloupou a katastrofální americkou a anglo-francouzskou intervencí („prosazování demokracie“) v Iráku a Libyi. Tato bezprecedentní migrační invaze, z 80% muslimská, je také součástí strategického plánu (prováděného Daeš a Erdoganovým Tureckem) na dobytí Evropy islámem. Invazí zezdola a lští, morálním odzbrojením.

Celým 64% Francouzů, kteří nesouhlasí s přijímáním nové vlny migrantů, se dostává od našich vůdců cynického výsměchu. Argumenty humanitářů, kteří nás viní za potopené migrantské čluny, aby nás donutili příchozí vítat, se právem mnohým jeví jako nesmírné pokrytectví: kdybychom totiž tyto lidi od imigrace odrazovali a trestali pašeráky lidí, nikdo by se neutopil ani neudusil v návěsu nákladáku. Zůstali by doma.

Tento „*elektrošok migrační invaze*“ v politicky nekorektní terminologii Ivana Rioufola (*Le Figaro*, 4. září 2015) – kterou by ještě před nedávnem nebylo možné ve velkých novinách použít – může mezi evropskými národy vyvolat revoltu, ale také nemusí; může však dojít ke zpochybnění základů celé struktury a fungování EU, té pomýlené ideje, onoho solárního ideálu, který se stal lunární utopií.

Jisté je, že pokud takto migrační invaze, která pomalu začala už v 70. letech a od té doby závratným tempem zrychluje (geometrickou řadou), bude pokračovat dalších deset let, západo- a severoevropské národy (včetně Francie a Německa) s jejich upadající porodností během dvou či tří generací – do konce století – zmizí: opustí dějiny; **spláchnuté nemilosrdnými zákony demografie, udolané nesmírnou záplavou cizích genů.**

Od roku 2011 se každý rok dostalo do zemí severozápadní Evropy mezi *jedním až dvěma miliony* „imigrantů“, označených dle *momentální situace* jako: běženci, legální či ilegální migranti. Většinu z nich tvoří muslimové. Připojují se k už zde pobývajícím a množí se více než dvakrát rychleji než Evropané. Jednoduchý výpočet nám dovolí předpovědět budoucnost – pokud rychle nedojde k zásadnímu zvratu.

V další části si rozebereme velice stupidní a krátkozrakou hru německé vlády Angely Merkelové, otrocky následované panem Hollandem i to, jak se evropská politická a mediální oligarchie – naše vládnoucí menšina – podílí na invazi a zároveň nás obviňuje.

Úvaha Guillaumea Fayeho „*Invasion migratoire. 1 L'effrayant diagnostic*“ vyšla na blogu autora. Český překlad pochází z anglického překladu Grega Johnsona „*The Migratory Invasion, Part 1: A Terrifying Diagnosis*“, publikovaného na stránkách Counter-Current Publishing.